

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. София, 20.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12129** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от търговското дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г. срещу Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.С оспорената заповед е отказано финансирането по заявление за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015 г. Заповедта е получена от управителя на 05.09.2018, като същата е обжалвана по административен ред с жалба с вх.№ 01-2600//3631 от 13.09.2018г., подадена чрез ДФ Земеделие до Министъра на земеделието и храните.Жалбата, ведно с административната преписка е изпратена на горестоящия орган и е постъпила в МЗХГ на 28.09.2018г.Срещу подадената жалба не е било налице произнасяне в срока по чл. 97, ал. 1 от АПК, поради което жалбоподателят поддържа, че оспорва пред съда в законоустановения за това срок Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.В жалбата си излага, че при издаване на обжалвания административен акт са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е спазена установената форма и е налице противоречие с материалноправните разпоредби.Счита, че заповедта неотговаря на императивните изисквания за съдържание, установени в чл. 59, ал. 2 от АПК.Мотивира се, че в оспорения акт липсват мотиви относно правното и фактическо основание за постановяването му.Както и, че неоснователно административния орган е приел, че жалбоподателят не отговаря на задължителните условия за допустимост за

подпомагане на кандидатите по подмярка 4.1. и в нарушение на материалноправните разпоредби е прието, че инвестиционното предложение не отговаря на изискването на чл. 8, ал. 1, т. 3 б. „а“ от Наредба № 9 от 21.03.2015г. Не са налице и съмнения за „изкуствено създадени условия“, както и се обосновава, че жалбоподателят не е свързано лице по смисъла на ЗМСП с други кандидати по мярката. Искане се отмяна на оспорената Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

В съдебно заседание оспорващият се представлява от адв. З. и от адв. Зарева, които поддържат жалбата и молят съда да я уважи. Претендират направените разноски като представя и списък. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по делото.

Ответникът се представлява по делото от адв. С., която оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Претендира разноски, за които представя списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Постъпили са и писмени бележки по делото.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното:

[фирма] е подало заявление за подпомагане ИД № 02/04/1/0/02475 от 03.06.2015г. по подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярката 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., определен със Заповед № РД 09-213 от 27.03.2015 г., с наименование: „Оборудване на ферма за патици“ в [населено място], общ. С., обл. Б., с обща стойност на заявените за финансиране разходи в размер на 2 880 425,00 лева без ДДС. Заявлението за подпомагане включва разходи за закупуване на технологично оборудване - клетки, система за поене и угояване, система за контрол на климата и др.

В оспорената заповед АО е приел, че [фирма] не доказва изпълнението на императивното изискване по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9/21.03.2015 г., а именно: към датата на подаване на заявлението за подпомагане — 03.06.2015 г., минималният стандартен производствен обем на земеделското стопанство на кандидата трябва да е не по-малко от левовата равностойност на 8 000 евро. Изискването се доказва с: 1. регистрация на обработваната от кандидата земя и отглежданите животни в Интегрираната система за администриране и контрол и декларация (по образец) за изчисление на минималния стандартен производствен обем на стопанството през текущата стопанска година към момента на кандидатстване; или 2. документ за собственост или ползване на земята или заповеди по чл. 37в, ал. 4, 10 и 12 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, която участва при изчисляването му, и декларация (по образец) за изчисление на минималния стандартен производствен обем на стопанството през текущата стопанска година към момента на кандидатстване; или 3. анкетните формуляри от анкетна карта/анкетни карти на земеделския стопанин, издадени по реда на наредбата по § 4 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители за създаване и поддържане на регистър на земеделски

стопани, и декларация по образец за изчисление на минималния стандартен производствен обем на стопанството през текущата стопанска година към момента на кандидатстване.

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от лице, имащо правен интерес от оспорването ѝ.

Съдът намира, че Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е издадена от компетентен по материя, територия и време административен орган.

[фирма] е представило пред ДФ „Земеделие“ изискуемите се по закон документи и доказателства, необходими за доказване на съответствие с изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., а именно: анкетни формуляри от анкетна карта / анкетни карти на земеделски стопанин, издадени по реда на §4 от предходните и заключителни разпоредби на ЗПЗП, както и декларация-образец за изчисление на минималния стандартен производствен обем (СПО) на стопанството през текущата стопанска година към момента на кандидатстване. СПО е доказан с дейност „отглеждане на други зеленчуци“ върху имот № 093360, находящ се в землището на [населено място], [община], собственост на дружеството.

Видно от оспорената заповед АО се позовава единствено на сателитна снимка на имота, направена в по-късен момент, което не може обаче да служи като годно доказателство, че в същия имот не са засявани и гледани посочените в анкетните формуляри други зеленчуци. При това, към датата на сателитната снимка, а именно 01.06.2015г., върху имота вече са били започнали строително-монтажни работи по изграждане на ферма за патици (която е финансирана от ДФЗ по ПРСР 2007-2013 мярка 121). Кандидатът няма задължение да заявява имота по схеми и мерки на ДПП, поради което и съдът намира за недоказано, че в имота не е извършвана земеделска дейност. Произведените от Н. Ф. БГ Е. зеленчуци са използвани за собствено потребление, за което са представени и доказателства пред ДФ „Земеделие“.

При подаване на заявлението за подпомагане от жалбоподателя са били представени всички необходими документи, съгласно Наредба № 9/21.03.2015г. Относно предмета на дейност на кандидата административният орган не е изследвал счетоводната му отчетност, нито е изискал допълнителни доказателства, като в тази връзка и основателно се възразява от жалбоподателя. В оспорената заповед липсва и обосновка, защо предложението на кандидата не съответства на изискванията на чл. 8, ал. 1, т.2 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за минималния стандартен производствен обем на земеделското стопанство. Видно от заповедта не е направен обаче анализ на проектното предложение, доказаният капацитет на произведените зеленчуци и финансовите аспекти на осъществяваната от кандидата дейност.

Без обосновка е достигнато до извода, че дружеството - жалбоподател не отговаря на изискването на разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 3, буква „а“ от Наредба № 9 за наличие на приходи от земеделска дейност за предходната или текущата финансова година като критерий за допустимост по подмярката. За предходната 2014г. дружеството е

реализирало приходи - 12 750 лв. от земеделска дейност — отглеждане на патици - в наето помещение, част от животновъден обект вписан в регистъра на животновъдните обекти/ рег. номер 4137-0362/, Удостоверение за регистрация на животновъден обект (ЖО) № 1203/03.07.2013 на името на наемодателя [фирма], за което са представени доказателства, фактури и годишна данъчна декларация за 2014 г.

По смисъла на чл. 137, ал. 1 вр. ал. 6 и ал. 8 от ЗВМД, вр. чл. 26 от Наредба № 9/21.03.2015г. на регистрация подлежи не съответно лице или земеделска дейност, а животновъдният обект, в който се извършва дейността. Регистрацията може да бъде иницирана както от собственика, така и от ползвателя на обекта и същата се отнася за обекта безсрочно. Предвид това необоснован се явява изводът, че кандидатът не отговаря на условията на чл. 8, ал. 1, т.3, буква „а“ от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., тъй като за периода същият е имал регистриран на негово име животновъден обект.

Установено е, че между жалбоподателя и [фирма] е бил сключен договор за наем. Съгласно чл. 13б, ал. 4 вр. чл. 13, ал. 5 от ЗЖ дейността в животновъдния обект следва да се извършва от едно лице. В заповедта не са налице констатации кои и колко други лица са извършвали дейност в животновъдния обект, както и налице ли са или липсват технически и икономически отделни стопански единици в обекта, които да имат самостоятелно управление чиято продукция се категоризира като животинска.

Дейностите и инвестициите по проекта, за които се изисква лицензиране, разрешение и/или регистрация за извършване на дейността/инвестицията съгласно българското законодателство, се подпомагат само ако са представени съответните лицензи, разрешения и/или документ, удостоверяващ регистрацията - чл. 26 от Наредбата.

Собствениците или ползвателите на животновъдни обекти следва да подадат заявление за регистрация по образец до директора на съответната ОДБХ, в което се посочва номер и дата на издаване на документ за въвеждане в експлоатация на обекта, когато такъв се изисква съгласно ЗУТ / чл. 137, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗВМД/. Директорът на ОДБХ вписва обекта в регистър и издава удостоверение за регистрация. Следва да са изпълнени посочените изисквания, но в условията за кандидатстване за кандидатът не е налице задължение договорът за наем да е вписан в Агенцията по вписванията, както без основание е приел АО.

След датата на кандидатстване жалбоподателят е регистрирал два животновъдни обекта на свое име — един в обекта на инвестицията и един в [населено място], [община], което няма връзка с кандидатстването по подаденото заявление, поради което и изводите не следва да се обсъждат, тъй като се явяват извън предмета. Изложеното във връзка с представените по делото доказателства установява еднозначно, че дейността на дружеството, за която е подадено заявлението за подпомагане, е извършена в регистриран животновъден обект.

Предвид на установеното по делото неправилно е било приел, че жалбоподателят не е доказал соченият от него приход от реализирането на продажба на патици и в размер, респективно заявлението не отговаря на императивното изискване на чл. 8, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Наредбата.

На следващо място не се установява и, че по отношение на процесното проектно предложение са налице „изкуствено създадени условия“ по чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 9/2015г.

По смисъла на §1, т. 13 от ДР на Наредба № 9/21.03.2015г. „изкуствено създадени условия“ е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013. Т.е. разпоредбата препраща директно към текста на Регламента. В чл.60 от Регламент (ЕО) 1306/2013 е предвидено, че „без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство“ - следователно липсва легална дефиниция на това що е „изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта“.

По правилата на чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 9, не се дава предимство, а даденото предимство се отнема в случаите, когато бъде установено, че кандидат за подпомагане или негови членове са създали изкуствено условията, необходими за получаване на това предимство, в противоречие с целите на европейското и националното законодателство в областта на селското стопанство; финансовата помощ не се предоставя на кандидати/ползватели на помощта, които не са независими предприятия по смисъла на чл. 4, ал. 2 от Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП) и за които се установи, че са учредени или преобразувани с цел получаване на предимство в противоречие с целите на подмярката по ПРСР 2014 — 2020 г., включително с цел получаване на финансова помощ в размер, надвишаващ посочените по тази наредба максимални размери.

Жалбоподателят в производството прави възражение и основателно се позовава на Решението на Съда на Европейския съюз от 12.09.2013г., по дело C-434/12, по повод отправено преюдициално запитване във връзка с тълкуването на чл.4, §8 от Регламент /ЕС/ № 65/2011 на Комисията от 27.01.2011 г. за предоставяне на подробни правила за прилагане на Регламент /ЕД/ № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони. В решението се сочи, че горната разпоредба следва да се тълкува в смисъл, че „не допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай.“ Съдът на ЕС в решението си сочи, че за да се приложи разпоредбата трябва да се изследва подробно както субективният, така и обективният ѝ елемент. По отношение на субективния елемент пък следва да се докаже, че кандидатът е създал изкуствено необходимите условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР единствено, с намерение да получи облага в противоречие с целите на тази схема. В това отношение безспорно изводите следва да са обосновани не само с обстоятелства като правните, икономическите и/или личните връзки между лицата, участващи в

сходните инвестиционни проекти, но и на обстоятелства, свидетелстващи за наличието на умишлена координация между тези лица. По отношение на обективния елемент следва да се докаже, че целта, преследвана в схемата не може и няма да може да бъде постигната. Тук целта следва да е единствено получаване на облага в противоречие с целите на програмата, но тя да не бъде постигната. Понятието „изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта” следва да се тълкува за всеки отделен случай, както се извежда и от цитираното решение. Кое от своя страна налага административният орган да мотивира подробно във фактическата част на отказа си за плащане, в какво се състои изкуственото създаване на предпоставки, съответно на функционална несамостоятелност, защо същите са в противоречие с целите на мярката, както и какви са пречките за постигане на тези цели.

В хода на производството не се представиха доказателства, жалбоподателят да е създал изкуствено необходими условия за получаване на плащане въз основа на схемата за подпомагане от ЕЗФРСР единствено с намерение да получи облага в противоречие с целите на тази схема, нито че целта на схемата не може и няма да бъдат постигнати чрез финансиране на проектното предложение.

Видно от установеното от фактическа страна не е извършена пълна и всестранна проверка по подадените заявления за подпомагане. Отказът за плащане по схемата не може да бъде мотивиран единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е идентичен с проекти на други двама кандидати, които са отглеждали патици в такъв животновъден обект, или че кандидатите имат сключени договори за извършване на консултантски услуги с едно и също дружество, както и че доставчиците на технологичното оборудване са едни и същи, без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай. Не е извършена преценка до колко връзката между кандидатите е извън принципа и целта за насърчаване/ на сътрудничеството с производителите и преработвателите на земеделски продукти.

В чл. 2 от Наредбата са посочени преследваните цели с отпускане на средства по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ и това е повишаване конкурентоспособността на земеделците в страната. Основна цел е повишаване на конкурентоспособността. Като постигането и е чрез насърчаване на сътрудничество между земеделските стопани/ чл. 2, т. 5/.

От заключението на вещото лице по приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът изцяло кредитира се установява, че оферираният оборудване от дружество [фирма], предмет на инвестицията, съответства на пазарните цени в страната и предложените в проекта съоръжения и инсталации отговарят на нуждите и капацитета на животновъдния обект. Отглеждането на патици е свързано със специфични изисквания, а избора на съоръжения и инсталации е предмет на обстойно изследване на помещенията, в които ще се отглеждат — с

параметри за височина, широчина и дължина, поради нуждата от темперирание, овъздушаване и овлажняване на помещението. Голяма част от предвидените съоръжения и инсталации в проекта не се оферират свободно на пазара, поради което са предмет на конкретно договаряне. Поради специфичното производство, производителите се водят за цената от количеството на поръчката и параметрите, получени с техническите изчисления на всеки от артикулите.

В случая не се сочат количествено измерими критерии, които да водят до съмнение за завишение на цената на оборудването определена по пазарен признак. Изборът на оферта е бил по критерия „най-ниска цена“ на оборудването, по три различни предложения за пазарна цена на идентично по състав и предназначение оборудване за отглеждане и угояване на патици изготвено по предварително запитване. Предложенията и съответно отговарят на изискванията съгласно Наредба № 9 от 21.03.2015г. Съгласно заключението на вещото лице участвалата фирма при оферирането сравнима с другите два участника и тези от направеното с експертизата изследване дават извода, че избраната оферта на [фирма] е по критерия - „най -ниска цена" и съответства на пазарните цени в страната.

Предвидените в проекта съоръжения и инсталации и предложените в Оферираното оборудване от [фирма] отговарят на нуждите и капацитета на животновъдния обект предвидени с изготвения проект - част „Технология“.

Относно целите по опазване на компонентите на околната среда, спазване стандартите на ЕС и подобряване на условията в земеделските стопанства, от страна на органа не са наведени никакви твърдения за нарушения. Следователно и проектното му предложение не е извън пределите и допустимостта на подпомагането по смисъла на чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г.

Съдът намира, че с оглед на установеното по делото от фактическа страна, не следва конкретно да обсъжда заключението на вещото лице по изпълнената по делото съдебно – графологична експертиза, тъй като същото не изяснява предмета

на спора.

С оглед на изложените мотиви и съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена.

При този изход на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните и доказани по делото разноски, съобразно представен списък на разноските, в размер на 22 890 лева. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Жалбоподателят оспорва Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. издадена от Изпълнителния директор на Държавен Фонд Земеделие, с която е отказано да бъде финансиране заявлението за подпомагане с ИД № 02/04/1/0/02475. Стойността на отказаното финансиране е в размер на 2 880 425 лева. Следователно е налице оценяем интерес, на стойност 2 880 425 лева. С оглед на посочения материален интерес минималното адвокатско възнаграждение се определя съгласно чл.8, ал.1, т.6 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като в настоящия случай минималното адвокатско възнаграждение възлиза в размер на 18 336 лева, с включено ДДС. Възнаграждението също така следва да е съобразено с правната и фактическа сложност на делото и участието при упражняване на процесуалните права на страните по делото. Преценката за правната и фактическа сложност е извършена с оглед всички факти, сочещи за обема и сложността на оказаната по делото правна помощ, както и с оглед извършените процесуални действия и други обстоятелства, определящи правната и фактическа сложност на делото. С оглед на обема и сложността на оказаната правна помощ, участието при извършване на процесуални действия, с оглед на проведените по делото открити съдебни заседания, като съдът се е произнасял по искания и в закрити съдебни заседания и назначените по делото експертизи, по искане на пълномощника на жалбоподателя, то съдът намира, че неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя, поради което и следва същото да бъде присъдено в претендирания размер от 21 840лв. Следователно да бъдат присъдени направените от жалбоподателя съдебно - деловодни разноски в общ размер на 22 890/двадесет и две хиляди

осемстотин и деветдесет/лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III - то отделение, 36 – ти състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., Заповед № 03-РД/2810 от 10.07.2018г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

Изпраща преписката на Изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“ за произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в настоящото решение в срок от един месец от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г. сумата в общ размер на 22 890/двадесет и две хиляди осемстотин и деветдесет/лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: